

Наближається Новий рік та світле Різдво Христове. Цієї пори ми, як у дитинстві, чекаємо відчуття щастя та прийдешнього дива... Щось має відбутися: хороше і несподіване, те, чого завжди хотілося...

Адже всі прикрощі й негаразди лишаються у минулому, непростому році, а попереду у нас – лише світла дорога, удача й успіх.

І хай ми подекуди й самі не дуже віримо у власні сподівання, вони все одно дуже важливі. Вміти бажати – це ціле мистецтво. Бо активне бажання дає ту величезну і невпинну колективну енергію, що згодом втілюється в результат.

Хай не буде війни, хай прийде мир на українську землю, хай ми будемо жити в достатку, хай буде любов у родинах, хай ростуть і навчаються наші діти, хай здорові будуть батьки...

Ми не просимо нездійсненного. Нам всього лиш хочеться жити достойно у своєму власному домі.

Хай втомлена, змучена й зморена наша рідна Україна заживе так, як і належить прекрасному, працьовитому, заможному краю. Хай набересть сил свята українська земля та й дасть нам силу, натхнення, удачу.

Ми на це заслуговуємо. Народ, який вистояв у найскладніші часи і в найважчу пору. Народ, який не зламався, не здався, не опустив руки. Народ, який зберіг себе і свою країну попри всі виклики історії – це великий народ. Це народ, що має право на щастя!

Ми точно – достойні. Ми просто забули, як то – бути щасливими. Я свято вірю, що ми про це згадаємо.

Дорогі мої! Я бажаю вам щастя у Новому році! Хай збуваються заповітні мрії, хай любов, добро та достаток придуть у кожен дім, у кожную родину. Хай буде багатим ваш новорічний і різдвяний стіл. Хай все буде добре!

Л. Антоненко

з Різдвом
та
Новим
роком!

Юлія ТИМОШЕНКО: «Ми захистили безцінний скарб України — землю»

Пролонгація мораторію на продаж сільськогосподарської землі стала перемогою патріотичних сил і показала, хто дбає про національні інтереси України, а хто — про власне збагачення.

Про це Юлія Тимошенко розповіла журналістам у кулуарах парламенту після ухвалення законопроекту №9355-5, який одностайно підтримала фракція партії «Батьківщина».

Як зазначила лідер партії, зняття мораторію до президентських виборів позбавило б Україну безцінного скарбу — української землі.

«У Верховній Раді був момент істини: хто за Україну, а хто готовий пустити її з молотка. Для парламенту це, по суті, був тест: скільки в сесійній залі є тих, хто не готовий за жодні гроші, попри будь-які ультиматуми здати сільськогосподарську землю», — заявила Юлія Тимошенко.

Голова партії звернула увагу на те, що президентська фракція фактично зривала голосування, а в підсумку продовження мораторію підтримала лише третина депутатів від Блоку Петра Порошенка.

Після президентських виборів, запевнила вона, нова команда повністю змінить стратегію поводження з сільськогосподарською землею.

«Ми зможемо побудувати сімейні ферми, створимо цілісну систему сприяння розвитку малих і середніх сільгосп підприємств, налагодимо переробку аграрної продукції, дамо можливість фермерам із часом придбати цю землю не на аукціонах, а завдяки довгостроковим пільговим кредитам під 3–5% річних. Ми зробимо все для того, щоб був введений єдиний податок на гектар землі», — сказала лідер «Батьківщини».

Юлія Тимошенко нагадала, що у двох таких розвинених країнах, як Канада та Ізраїль, майже вся сільськогосподарська земля перебуває в державній або комунальній власності.

«Це потужні країни, які мають землю, але не дають нікому із нею поводитися як заманеться. І Україна буде такою. Але для цього треба прибрати мафію», — підсумувала вона.

Увесь 2018 рік ми немовби перебували в зоні турбулентності. Скандали, чвари, торги, брудні кампанії влади проти опонентів... Політичні пристрасті буквально зашкалювали. Але в цьому немає нічого дивного, адже цей рік — передвиборний.

Нинішня влада катастрофічно втрачає підтримку населення. У цьому ми можемо переконалися, вивчивши будь-яке соціологічне дослідження, проведене за останній рік. Хоча навіщо? Досить зазирнути у свій гаманець або в платіжки за комунальні послуги — і все стане зрозуміло. Точно не цього ми очікували після закінчення Революції Гідності. Але на Банковій катастрофу помічати категорично не хочуть.

КОЛИ НАСТАНЕ МИР?

Це питання, яке ось уже чотири з половиною роки українці ставлять собі найчастіше. Хочеться вірити, що це станеться скоро. Занадто багато ми втратили, занадто боляче нам було. Але що для цього зробила влада в цьому році? Ввела військовий стан (ВС)? Чесно кажучи, цей захід був схожий більше на політичний маневр, покликаний додати пару-трійку відсотків до сумного рейтингу Порошенка.

Звідки такі припущення? Просто в більш драматичні моменти війни влада не наважувалася на введення ВС. Ні Іловайськ, ні Дебальцеве, ні ДАП не спонукали президента видавати відповідний указ. А ось напередодні виборів він це зробив. Так, привід для цього був. Але були ж і страшніші моменти...

Запровадження правового режиму воєнного стану ні на крок не наблизило нас до перемоги. Влада просто прикрилася ВС замість того, щоб ініціювати переговори з країнами, що підписалися під Будапештським меморандумом. Ось що було б правильним! Власне кажучи, правильним було б також припинити торгувати з країною-агресором!

Ще одне питання, яке справді турбує українців: коли в'язні Кремля повернуться додому? У цьому році не вийшло. Але віримо, що наступного всі до єдиного повернуться на рідну землю. Ось це буде справжнє національне свято!

Найтемніше перед світанком

ЩО В ПАРЛАМЕНТІ?

Упродовж усіх дванадцяти місяців у парламенті ми могли спостерігати кнопкодавство, мордобій, торги і... пафосні виступи президента. А ще ми переконалися в тому, що так звана коаліція остаточно розвалилася. Цей «шлюб за розрахунком» виявився дуже крихким, адже, як відомо, в політиці немає вічних друзів, а є лише вічні інтереси.

У 2018 році Верховній Раді так і не вдалося змінити виборче законодавство. Так що майбутні парламентські вибори пройдуть за старою системою, що дуже сильно засмучує. Але разом із тим депутати все ж змогли перезавантажити Центровиборчком. І це через чотири роки прострочення! Це ніби й «перемога», однак цей рестарт стався фактично на умовах Банкової, яка, як ми переконалися, готова у своїх інтересах перекроювати будь-які закони.

Також представники провладних політичних сил намагалися проштовхнути ініціативи, які фактично впроваджували цензуру в Україні. А це дуже доречно напередодні виборів. Але поки що цю битву влада програла.

Хотілося б згадати про щось хороше. Ну, наприклад, про те, що ВР дала зелене світло Антикорупційному суду. Але цей процес так затягнувся, що в повну силу інститут зможе працювати лише після президентських виборів. Схоже, так і замислювалося...

ЗЛОЧИН БЕЗ КАРИ?

До речі, а що наші антикорупціонери? НАБУ, САП і НАЗК, як і раніше, конфлікту-

вали між собою. І жодної «великої риби» так і не спіймали. Корупціонери можуть спати спокійно.

Здається, так само спокійно можуть спати й ті, хто калічив і вбивав «майданівців». Прориву за трохи не п'ять років у розслідуваннях і притягненні до кримінальної відповідальності винних так і не сталося.

Особливими успіхами не можуть похвалитися і правоохоронці, які розслідують напади на громадських активістів. І це взагалі жах. У нашій країні жити стало дуже страшно: висловлюючи свою громадянську позицію, можна заплатити життям... Здається, такої страшної статистики не було навіть за попереднього режиму.

У 2018 році, незважаючи на сильний опір, все ж стартувала робота Державного бюро розслідувань. Залишається надія на те, що український аналог американського ФБР не повторить долю інших вітчизняних правоохоронних органів.

ХТО ПЕРШИЙ?

Цей рік був дуже драматичним, тому не дивно, що в людей накопичилася дика втома від усього того, що відбувається. Так що нехай 2018-й закінчиться як страшний сон, а ми прокинемося в новому році відпочилими й сповненими сил.

Ми достойні мудрої та чесною влади. І в наших силах її обрати в наступному році, прийнявши відповідальне рішення, яким шляхом ми будемо йти в наступні п'ять років.

До речі, на президентських виборах ми побачимо рекордно довгий бюлетень. Експерти прогнозують, що свої канди-

датури на пост глави держави висунуть не менше 50 осіб! (Звичайно ж, більшість потенційних кандидатів чудово розуміють, що шансів у них немає. Але головна їхня мета зараз — показати у вигідному світлі себе або свою політсилу напередодні прийдешніх парламентських виборів, а потім спробувати конвертувати підтримку в реальні голоси.) Багато претендентів уже заявили про свої наміри й ніяких сенсацій цим не створили. Всі ці прізвища ми добре знаємо. Деякі поки що тримають інтригу... Серед них і комік Володимир Зеленський, і музикант Святослав Вакарчук, і ще чинний президент Петро Порошенко. Останній досі так і не сказав, чи балотуватиметься. Втім, може, й не потрібно?! Більшість політичних експертів стверджують, що у нинішнього глави держави немає шансів навіть до другого туру потрапити. Так, може, не потрібно втрачати політичне обличчя та йти стопами Ющенка? Про рішення президента ми дізнаємося зовсім скоро.

Уже кілька років у президентському рейтингу лідирує голова партії «Батьківщина» Юлія Тимошенко. В останні місяці року, що минає, вона ще більше відірвалася від другого місця в списку. В принципі, це не дивно, оскільки Тимошенко — єдиний політик, який представив комплексну програму розвитку країни. Більше того, вона пропонує справжнє перезавантаження системи влади. Лідер ВО «Батьківщина» спільно з експертною спільнотою готує «Новий економічний курс», Нову Конституцію і Суспільний договір, а також концепцію безпеки країни. Такими масштабними ініціативами не може похвалитися жоден претендент на президентське крісло.

Так що перегонами будуть справді цікавими. Але головне — вони мають бути чесними. І тут, звичайно ж, є сумніви. Адже, наприклад, адмінресурс ніхто не відміняв. Але, як говорять, найтемніше буває перед світанком!

Яна ДЖУНГАРОВА

ЦЕЙ РІК БУВ ДУЖЕ ДРАМАТИЧНИМ, ТОМУ НЕ ДИВНО, ЩО В ЛЮДЕЙ НАКОПИЧИЛАСЯ ДИКА ВТОМА ВІД УСЬОГО ТОГО, ЩО ВІДБУВАЄТЬСЯ. ТАК ЩО НЕХАЙ 2018-Й ЗАКІНЧИТЬСЯ ЯК СТРАШНИЙ СОН, А МИ ПРОКИНЕМОСЯ В НОВОМУ РОЦІ ВІДПОЧИЛИМИ Й СПОВНЕНИМИ СИЛ. МИ ДОСТОЙНІ МУДРОЇ ТА ЧЕСНОЇ ВЛАДИ. І В НАШИХ СИЛАХ ЇЇ ОБРАТИ В НАСТУПНОМУ РОЦІ, ПРИЙНЯВШИ ВІДПОВІДАЛЬНЕ РІШЕННЯ, ЯКИМ ШЛЯХОМ МИ БУДЕМО ЙТИ В НАСТУПНІ П'ЯТЬ РОКІВ

Минулого тижня, напередодні різдвяних свят, Міжнародний валютний фонд (МВФ) схвалив нову програму підтримки економічної політики (stand-by arrangement, SBA) України на суму 3,9 млрд доларів. І буквально через кілька днів після цього Нацбанк відзвітував про отримання першого траншу на суму близько 1 млрд спеціальних прав запозичень, тобто близько 1,4 млрд доларів США. І тепер Україні не загрожує дефолт, яким нас так довго лякали чиновники, що подається фактично як новорічний подарунок під ялинку. Але якщо розірвати «упаковку», то під купою мішури виявляться доволі неприємні зобов'язання, які нас змусять виконувати.

ІЗ МВФ НАПЕРЕВАГИ

Петро Олексійович, який у лютому цього року на прес-конференції гонористо заявив про те, що він — перший президент, за час правління якого Україна отримує вже п'ятий транш від МВФ, не міг оминати своєю увагою узгодження нової програми з Фондом. Глава держави зазначив, що це рішення є «ще одним важливим сигналом про визнання нашого беззастережного прогресу в макроекономічній стабілізації та доказом успіху реформаторських зусиль».

При цьому чомусь той самий МВФ погіршив прогноз зростання ВВП України на 0,2%, росту інвестицій як не було, так і немає, навпаки, в нинішньому році спостерігається їхнє скорочення в півтора рази. Та й гривня поки не збирається зміцнюватися хоча б до 25 грн/дол. Але це, так би мовити, дрібниці. Головне — гарна презентація. І те, що дефолт нам уже не загрожує.

Хоча, за словами економічного експерта Віктора Скаршевського, країні, яка за всіма показниками й так перебуває в переддефолтному стані, справжній дефолт уже не страшний. За три роки влада нічого не зробила для макростабілізації української економіки.

«Наша економіка є аграрною, сировинною. Це монополізована економіка колоніального типу, яка повністю залежить від зовнішньоекономічної кон'юнктури, тобто від світових цін на метал, руду й зерно. У цей період (2016–2018 роки. — Прим. ред.) зовнішньоекономічна кон'юнктура була дуже вигідною для України, тобто були високі ціни на сировину. Однак уже з осені ціни почали поступово знижуватися, а вітчизняна економіка — сповільнюватися.

За прогнозами міжнародних організацій, у тому числі

й МВФ, 2019 року ціни на сировинні товари продовжать падати й знизяться мінімум на 10%. І якщо станеться світова криза, про наближення якої не попереджає тільки ледачий, то світові ціни на сировинні ресурси різко впадуть. У зв'язку із цим в Україні автоматично посиляться девальваційні процеси, прискориться інфляція, і про економічне зростання можна буде забути», — підкреслив експерт.

У свою чергу керівник «Фонду Блейзера» Олег Устенко вважає, що в новій програмі та наданні траншу все ж є частка позитиву. Так, питання із забезпеченням фінансової стабільності в країні буде розв'язане на найближчі півроку. Золотовалютні резерви НБУ поповняться досить серйозно і

Транш у подарунковій упаковці

Новак упевнений, що взяти гроші в борг у МВФ і видавати це за «перемогу» — означає розписатися у нездатності підвищити рівень економічного розвитку країни.

«Транш — це не про поліпшення добробуту. Це просто черговий кредит. МВФ вирішив утримати на плаву фінансову ситуацію в Україні, керуючись політичними мотивами. Тому перший транш нам уже надали. А от решту коштів, передбачених програмою, Фонд, мабуть, має

боргу, приватизацію стратегічних об'єктів, прописані конкретні заходи, які вдарять по населенню.

Передусім йдеться про замороження зарплат держслужбовців на рівні виплат 2018 року і обмеження зростання зарплат бюджетників (не більш ніж на 9,4%), тоді як «мінімалка» в 2019-му підвищиться на 12%. А в розділі меморандуму щодо фінансової стабільності йдеться про зняття державних гарантій на вклади в державних банках, у

його податком на виведений капітал.

Крім того, збільшиться податкове навантаження на економіку за рахунок скасування в січні 2019 року верхньої межі ЄСВ і оподаткування цим внеском високих зарплат.

Також упродовж дії програми Україна бере зобов'язання не проводити податкові амністії, не запроваджувати податкові пільги і не зменшувати оподаткування підприємств.

Ну і, звичайно ж, окремі зобов'язання стосуються енергосектора. Розміті строки проведення анбандлінгу «Нафтогазу» й неконкретні меседжі про збільшення видобутку вітчизняного газу сусідять із конкретними зобов'язаннями щодо збільшення вартості ресурсу в травні 2019-го і напередодні старту наступного опалювального сезону. Тобто українцям варто готуватися платити по 10–12 тисяч гривень за тисячу кубометрів.

ТАКОЖ ЦІКАВА Й ДОЛЯ СУБСИДІЙ

«Якщо впродовж 2019 року стане очевидно, що скорочення соціальних норм є недостатнім для забезпечення субсидій на житлово-комунальні послуги в межах бюджету, ми додатково зменшуватимемо ці норми або зробимо необхідні зміни у формулі для розрахунку субсидій», — так чорним по білому написано в тексті меморандуму за підписами Порошенка, Гройсмана, Смоля та Маркарової.

З огляду на те, що на субсидії в 2019-му закладено всього 55 млрд гривень, норми урізатимуть неодмінно. Адже Україна пообіцяла МВФ не збільшувати видаткову частину бюджету.

Експерти часто говорять, що влада не виконує свої обіцянки у повному обсязі. Однак, як показує практика, можна тягнути з боротьбою з корупцією, але, демонструючи свою ефективність Фонду, відіграватися по повній програмі на українцях.

Олена САФОНОВА

ВЗЯТИ ГРОШІ В БОРГ У МВФ І ВИДАВАТИ ЦЕ ЗА «ПЕРЕМОГУ» — ОЗНАЧАЄ РОЗПИСАТИСЯ У НЕЗДАТНОСТІ НА ДІЛІ ПІДВИЩИТИ РІВЕНЬ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ КРАЇНИ.

ТРАНШ — ЦЕ НЕ ПРО ПОЛІПШЕННЯ ДОБРОБУТУ. ЦЕ ПРОСТО ЧЕРГОВИЙ КРЕДИТ

досягнуть рівня 19–20 млрд доларів. Це більш ніж тримісячний імпорт. Значить, напруга на ринку різко спаде.

«Попри вкрай поганій бізнес-клімат, у країні, яка перебуває практично на голодному інвестиційному пайку, знову з'являється можливість показати, що реформаторська риторика збігається з реформаторськими діями. Але наряд чи це буде реалізовано. Вкрай складно повірити в те, що на піку політичного циклу будуть проведені серйозні реформи», — констатував він.

Експерт вважає, що Україна все ж може вирватися зі злиднів, якщо спробує допомогти сама собі, а не продовжити жити в системі «батога й пряника» від кредиторів.

Зі свого боку голова Комітету економістів України Андрій

намір дати вже новій українській владі. На конкретних реформах для України МВФ сконцентрується вже після наших виборів. Нові умови Фонд висуне вже новій владі», — уточнив він.

БОМБИ УПОВІЛЬНЕНОЇ ДІЇ

Політики часто сором'язливо називають позики від міжнародних партнерів «допомогою». Однак кредити не перестають від цього бути кредитами. Відповідно, їх доводиться віддавати. І МВФ — не благодійна організація. Тому в новій програмі за підписами Порошенка, Гройсмана, голови НБУ Смоля та міністра фінансів Маркарової, крім загальних декларацій про подолання корупції, стабілізацію економіки й зменшення держ-

яких їх, за різними оцінками, близько 250 млрд гривень.

Також можна очікувати продовження «зачистки» банківської системи. Адже до кінця березня 2019 року всі банки повинні мати мінімум 7% капіталу першого рівня і 10% КДК (CAR). Фінустанови, які не виконають вимоги, будуть виведені Нацбанком з ринку. На думку архітектора проекту Oblik-Saas Даніїла Моніна, банки й далі ліквідуватимуться, отже, «банкопад», схвалений МВФ, триватиме.

Він констатував, що Україна фактично втратила право здійснювати незалежну податкову політику і що тепер нею займатимуться експерти МВФ. За його словами, меморандум містить пряму заборону змінювати податок на прибуток і замінювати

РОЗМІТІ СТРОКИ ПРОВЕДЕННЯ АНБАНДЛІНГУ «НАФТОГАЗУ» Й НЕКОНКРЕТНІ МЕСЕДЖІ ПРО ЗБІЛЬШЕННЯ ВИДОБУТКУ ВІТЧИЗНЯНОГО ГАЗУ СУСІДЯТЬ ІЗ КОНКРЕТНИМИ ЗОБОВ'ЯЗАННЯМИ ЩОДО ЗБІЛЬШЕННЯ ВАРТОСТІ РЕСУРСУ В ТРАВНІ 2019-ГО І НАПЕРЕДОДНІ СТАРТУ НАСТУПНОГО ОПАЛЮВАЛЬНОГО СЕЗОНУ. ТОБТО УКРАЇНЦЯМ ВАРТО ГОТУВАТИСЯ ПЛАТИТИ ПО 10–12 ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ ЗА ТИСЯЧУ КУБОМЕТРІВ

Газова сфера в Україні загадковіша, ніж туманність Андромеди. Імітація ринкових відносин призвела до того, що, осідлавши далеку від досконалості нормативну базу, головні реформатори знаходять чергову лазівку для отримання додаткового навару. Яскравий цьому приклад — норми споживання газу.

За останні чотири роки так звані норми споживання газу для тих, чий оселі не обладнані лічильниками, легким рухом руки Кабміну скоротилися в кілька разів — з 9,8 куб. м до 3,3 куб. м на місяць на кожну людину при наявності газової плити і централізованого гарячого водопостачання. При відсутності ЦГВ та газового водонагрівача норматив був знижений з 7,1 до 5,4 куб. м, а при наявності газового водонагрівача — з 14 до 10,5 кубометра на місяць.

Верховний суд рішенням № 826/2507/18 визнав нормативні акти уряду про зниження норм споживання газу протизаконними з дня прийняття. І нині набула чинності постанов Кабміну, згідно з якою норми встановлені на рівні 9,8 куб. м, 18,3 куб. м і 23,6 куб. м на одну людину на місяць. Газопостачальні компанії відразу ж зробили перерахунок відповідно до нових-старих норм, а заодно і з «боргами», що «утворилися» внаслідок дії так званих занижених показників. У підсумку представникам Феміди довелося робити окрему заяву про

Ненормативні ігри

те, що стягувати з населення різницю в нормативах не можна. Але це не зупиняє облгази, які не прагнуть виконувати інше розпорядження Верховного суду № 214/2435/17, що зобов'язує газопостачальні компанії встановлювати індивідуальні лічильники населенню за власний рахунок.

На тлі спроби одерти населення як липку Міненерго виступає з ініціативою про черговий перегляд норм споживання. Згідно з проектом постанови, пропонується встановити норму споживання газу на одну особу для домогосподарств із газовою

плитою і централізованим гарячим водопостачанням на рівні 5,8 куб. м на період із квітня по вересень, і на рівні 8,8 куб. м — з жовтня по березень. Норма споживання для домогосподарств із газовою плитою і за відсутності ЦГВ і газового водонагрівача в разі ухвалення проекту постанови складе 8,3 куб. м на квітень-вересень і 13,7 куб. м на жовтень-березень. У свою чергу споживання газу на одну особу для домогосподарств із газовою плитою і водонагрівачем пропонується закріпити на рівні 20 куб. м на період із квітня по вересень, 25 куб. м — на жов-

тень-березень. На випадок відсутності централізованого гарячого водопостачання для першої категорії домогосподарств пропонується норма споживання на одну людину 8,3 куб. м (квітень-вересень) і 13,7 куб. м (жовтень-березень).

Примітно, що у чиновників усіх мастей своє бачення реалістичності або ж нереалістичності норм споживання. І основні списи ламаються не за норми споживання газу для конфорки, а за газ на обігрів житла. Так, соціальна норма на газове опалення з 1 травня 2018-го становить 4,5 куб. м

на 1 кв. м площі (у попередньому опалювальному сезоні — 5 куб. м), електроопалення — 30 кВт/год на 1 кв. м площі (в попередньому опалювальному сезоні — 51 кВт/год).

Але найсоціальніший міністр України Андрій Рева неодноразово наполягав на тому, що норми завищені, наводячи дані «Кіровоградгазу», згідно з якими нібито споживачі, які не одержують субсидій, використовують на місяць 2–3 куб. м газу для опалення на 1 кв. м, тоді як субсидіанти — 4–5 куб. м. Та й головний керманіч Кабміну Володимир Гройсман вважає, що встановлені урядом норми засновані на реальних розрахунках. Однак, судячи з усього, правда десь посередині, і кожен заявник має свої інтереси.

Зрозуміло, що постачальникам газу вигідні високі нормативи. І якщо домогосподарство не має лічильника і при цьому не отримує субсидії, з нього стягують за спожитий ресурс по повній, адже збільшена норма — це збільшений платіж. А ось уряду краще, щоб норми були якомога нижчими, оскільки витрати держбюджету на виплати субсидій зменшуються. Та й постачальники послуг не залишаться у програвші. Адже понаднормовий обсяг послуг оплачується субсидіантом вже сповна.

З огляду на новий підписаний Меморандум із МВФ, у травні 2019-го нам варто готуватися до чергового урізання соціальних норм на 11%. І це, на жаль, ще зовсім не межа...

Катерина МІЦКЕВИЧ

СОЦІАЛЬНА НОРМА НА ГАЗОВЕ ОПАЛЕННЯ З 1 ТРАВНЯ 2018-ГО СТАНОВИТЬ 4,5 КУБ. М НА 1 КВ. М ПЛОЩІ, ЕЛЕКТРООПАЛЕННЯ — 30 КВТ/ГОД НА 1 КВ. М. А В ТРАВНІ 2019-ГО НАМ ВАРТО ГОТУВАТИСЯ ДО ЧЕРГОВОГО УРІЗАННЯ СОЦНОРМ НА 11%

Минулого тижня колегія суддів Шостого окружного апеляційного адміністративного суду Києва відхилила скаргу Київської міськдержадміністрації, залишивши чинним рішення Окружного адмінсуду столиці про незаконність розпорядження КМДА № 668 від 6 червня 2017 року про встановлення тарифів на утримання будинків та прибудинкової території, на підставі якого були в 1,5–2 рази підвищені тарифи на утримання будинків і прибудинкових територій для 8327 багатоквартирних будинків у десяти районах столиці. Рішення КМДА підлягає скасуванню, і досвідом киян тепер зможуть скористатися і інші міста України.

Суд під час розгляду, вивчивши 525 томів матеріалів справи, встановив ряд обставин. Зокрема, технічні паспорти будівель надані в справі тільки на третину житлових будинків, при цьому виготовлені вони ще за часів СРСР і жодних коригувань у них не вносилося. Техпаспорти решти відсутні, за деякими надані тільки експлікації прибирання, тобто довідки, складені начальниками ЖЕКів. Також при розгляді справи не була надана містобудівна і земельпорядна документація на жоден з будинків, для яких затверджені тарифи.

«Надані технічні паспорти на деякі з будівель не відповідають їхній фактичній площі, при цьому акти з обмірів відсутні. Це дає підстави для висновків, що затверджені розпорядженням КМДА тарифи розраховувалися керуючими компаніями на підставі непідтверженої площі житлових будинків», — констатував адвокат Юрій Сухов, який забезпечував юридичний супровід справи з боку позивача — громадської організації «Спілка власників житла України», очолюваної экс-міністром ЖКГ Олексієм Кучеренком.

Крім того, тарифи і їхня структура затверджені без перевірки економічної обґрунтованості і за відсутності визначеної постановою № 869 документації, тобто без дотримання вимог статей 30, 31 Закону України «Про житлово-комунальні послуги».

Також розподіл цін і тарифів у залежності від терміну їх оплати споживачами (до 20 числа або після такого) не передбачений чинним законодавством України. І КМДА не обґрунтувала необхідність застосування такого підходу до формування цін і тарифів, не підтвердивши його економічну доцільність.

«Таким чином, можна говорити про безумовний прецедент, який може стати основою для ініціювання місцевими

громадами питання перегляду тарифної політики в регіонах по всій країні», — підкреслив адвокат.

За словами Юрія Сухова, КМДА намагалася затягнути рішення з власноруч поданої апеляції. Так, під час засідання представники міськкадаміністрації двічі просили відкласти розгляд справи, а коли колегія суддів відмовила їм у цьому, подали клопотання про відвід всієї колегії. Попри це в підсумку суд виніс свій вердикт — рішення набуло чинності. І, відповідно, тепер киянам повинні встановлювати плату за утримання будинків і прибудинкової території за тарифами, які діяли до 6 червня 2017 року, в середньому на рівні 3 грн за 1 кв. м.

Адвокат підкреслив, що будь-яка особа, яка нараховуватиме плату за скасованими тарифами, є порушником, а ось ненавмисне це діяння чи зловживання своїм становищем, доведеться розбиратися в кожному конкретному випадку.

У свою чергу Олексій Кучеренко зазначив, що за час дії постанови № 668 керуючі компанії незаконно стягнули з киян щонайменше 1,5 млрд грн.

«І, повірте, ці гроші точно не пішли на поліпшення якості послуг, ремонту будинків і навіть підвищення зарплат дворникам, ремонтникам або сантехнікам.

Вони осіли в кишенях організаторів цієї незаконної схеми. Це серйозна сума, і кияни повинні вимагати відшкодування цих грошей, відібраних через тариф», — підкреслив він, порадивши мешканцям столиці звертатися із запитом по кожному будинку з метою проведення перерахунку.

За словами экс-міністра ЖКГ, рішення суду, по суті, є революційним, адже в контексті закону про житлово-комунальні послуги, який нещодавно набрав чинності, ламає всю неправильну систему взаємовідносин у цій сфері, відкриваючи шлях для створення конкурентного ринку з управлінням житлом. Більш того, рішення жодним чином не націлене на підірвати роботу комунальних служб і ніяк не позначиться на зарплатах працівників.

«Ми, споживачі, як ніхто інший зацікавлені в тому, щоб ті, хто працює в системі ЖКГ, отримували нормальні зарплати. Але для цього необхідно домогтися прозорості системи ціноутворення. І рішення суду, по суті, стимулює виховання справжнього споживача, а не раба, який повинен мовчки платити і не скаржитися на неякісні послуги», — підсумував Олексій Кучеренко.

Аріна МАРТОВА

Молодь — наше сьогодні і, безумовно, наше майбутнє. Можна скільки завгодно повторювати, що молодь — головна рушійна сила, проте для того, щоб вона справді нею стала, потрібно вже сьогодні в молодих людей серйозно інвестувати: у їхнє бажання залишатися в Україні чи повертатися з-за кордону. І саме молодь здатна трансформувати нашу державу та інтегрувати її в ЄС і НАТО.

МРІЇ ПРО ЕМІГРАЦІЮ

За офіційними даними Мінмолодьспорту, в 2015-му і 2016 році відповідно 17% і 14% молодих людей планували залишити Україну найближчим часом або шукали можливість емігрувати з країни. Дослідження організації GfK, проведене влітку 2017-го, констатувало ще сумнішу картину. Так, кожен четвертий молодий українець (25%) віком від 14 до 29 років виявляє бажання емігрувати впродовж найближчих 2–5 років. Третина тих молодих людей, які бажають виїхати з країни, вже зробили в цьому напрямку деякі кроки. 57% потенційних емігрантів мають навички спілкування офіційною мовою країни, в яку хочуть поїхати, 17% з них опанували нову мову на високому або дуже високому рівні.

Існують також дослідження (наприклад, КМІС у січні 2018 року), які показують ще більш невтішну картину. Так, кожен

Фото: Олександр ПРОКОПЕНКА

МОЛОДЬ — ГОЛОВНА НАЦІОНАЛЬНА ЦІННІСТЬ

тобою зацікавилася держава, треба бути або соціально вразливим, або талановитим. Головна рекомендація європейців полягала в тому, щоб пріоритетом держави стало створення можливостей для саморозвитку також і звичайної молоді.

Та важливі не лише гроші. Різні політики часто повторюють таку тезу: «Молодь — це головний ресурс держави». Відомий український економіст, співзасновник Світового економічного форуму в Давосі Богдан Дмитрович Гавришин (до речі, розпочав свою кар'єру в молодіжній політиці) завжди в таких випадках говорив: «Людина — не ресурс, а головна цінність». Тож і мо-

фільного закону. Втім тамтешній уряд розуміє потребу інвестування в молодь і щороку витрачає 371 мільйон фунтів на її підтримку. Так, фінансування одного молодого британця безпосередньо урядом складає 35–43 фунтів на рік. Окрім цього, місцева влада інвестує у розвиток кожної молоді особи віком від 13 до 19 років ще близько 100 фунтів на рік.

У інших країнах ЄС подібна ситуація. Наприклад, у Фінляндії молоді майже в десять разів менше, ніж в Україні, проте з держбюджету щорічно виділяється 72 мільйони євро на роботу з цією віковою групою плюс ще 8 мільйонів євро субсидій на місцевому

освітніх та наукових програм для молоді». Гарна назва, еге ж? Ще більш солодко звучали слова Порошенка, коли він презентував цю ініціативу студентам одного з університетів. Науковцям, які мають досвід отримання грантів у ЄС, мабуть, побоявся. Бо вони були б шоковані такою новацією.

Мінфін, у якого на всі фінансові ініціативи є дві відповіді — «немає грошей» або «не на часі», — розщедрився і видав на-гора кругленьку суму.

Справді, понад 30 млн дол. (мільярд у гривнях) — це значна сума. Це як три річних бюджету Міжнародного благодійного фонду «Відродження», який, по суті, є лідером фінансової підтримки недержавного сектора в Україні.

Найбільший виклик, за словами самого Порошенка, — «щоб на чолі фонду постала авторитетна, прозора людина, яка користується довірою всього суспільства». Однак сама ідея створення цього фонду, а також теза про його очільника обурили українську наукову спільноту, яка розвиває українську науку в тісній співпраці з інститутами й ученими ЄС. Щоправда, хто їх почує...

А обурилися науковці ось чому. У наступному році вперше мав отримати кошти створений після Майдану Національний фонд досліджень (НФД). Мета його заснування — незалежний, прозорий і справедливий розподіл бюджетних коштів на розвиток української науки. Цей фонд був головною надією тих науковців, які ще не виїхали з країни. Так от, цю надію урядовці й представники партії Порошенка фактично вбили. Мінфін пропустив лише 262 млн грн на НФД, а незалежну систему відбору проектів поставлено в залежність від бюрократів із Міністерства освіти України. І страшно та соромно не так за те, що НФД отримав лише чверть від тієї суми, яку отримав Фонд По-

рошенка, як за те, що цей фонд кастровано. Технічно фонд позбавлено статусу розпорядника бюджетних коштів, тобто можливості самостійно ухвалювати рішення. А саме ця можливість і була головною ідеєю. Тепер ключові рішення — кому дати гроші, а кому ні — ухвалюватимуться за принципом старого совково-корупційного телефонного права. Головна проблема в українському науковому «господарстві» — не фінанси, а правила їх розподілу...

На тлі цих подій немає сенсу писати про те, що порядок надання грантів президента для обдарованої молоді вже навіть Кабмін офіційно запропонував АП демократизувати. Немає сенсу писати, чому і як Марина Порошенко очолила Український культурний фонд. Мабуть, вона — єдина на всю країну «авторитетна, прозора людина, яка користується довірою». Чому бюджет цього фонду у виборчий рік збільшився більш ніж утричі — з 207 млн грн у цьому році до 708 млн грн у наступному?

Немає сенсу розписувати, що в парламенті понад рік лежить доопрацьований законопроект «Про молоді», який мав би запровадити в Україні кращі європейські моделі молодіжної політики. Цей законопроект, як і НФД, передбачає створення незалежного Національного фонду підтримки молодіжних ініціатив.

Насправді головне завдання молодіжної політики сьогодні — створити можливості для розгортання й сталого розвитку ефективних і конкурентоздатних молодіжних команд. Для цього маємо інвестувати багато коштів, щоб буквально вирощувати тих, хто в майбутньому здійснюватиме інноваційні прориви для країни.

Сергій МИТРОФАНСЬКИЙ,
голова ГО
«Батьківщина молода»

В МОЛОДЬ МАЄМО ІНВЕСТУВАТИ БАГАТО КОШТІВ, ЩОБ БУКВАЛЬНО ВИРОЩУВАТИ ТИХ, ХТО В МАЙБУТНЬОМУ ЗДІЙСНЮВАТИМЕ ІННОВАЦІЙНІ ПРОРИВИ ДЛЯ КРАЇНИ

третій українець розглядає можливість виїхати з країни зараз чи за певних сприятливих обставин. Із них більшість (55%) — це молоді люди віком від 18 до 29 років.

І ось нещодавно Міжнародний республіканський інститут (США) оприлюднив сенсаційні результати соціопитування, відповідно до яких 47% (!) української молоді міркували щодо еміграції з метою пошуку роботи.

ТРИ ГРИВНІ НА КОЖНОГО НА РІК

Знаєте, які інвестиції сьогодні робить держава в молодіжну політику? З держбюджету в Міністерство молоді та спорту спрямовують близько 2%. Тобто по три гривні на модулю людину на рік!

Команда міжнародних експертів Ради Європи ще в 2013 році провела ґрунтовне дослідження молодіжної політики в Україні й зробила ключове зауваження: в Україні, аби

лодь не може в принципі бути ресурсом для когось чи чогось. Українська молодь — це головна національна цінність.

ЄВРОПЕЙСЬКІ ЦІННОСТІ

Перший у світі закон про молодь був ухвалений у Німеччині майже сто років тому! Сьогодні в цій країні видатки на одну молоду особу лише з федерального бюджету складають більше 33 євро (загалом із бюджету країни виділяється на молодіжну політику близько 400 мільйонів євро щорічно). Але оскільки там діє субсидіарний підхід, то це становить лише кілька відсотків. 80% фінансування молодіжної політики здійснюється на рівні громад, а ще 15% — на рівні федеральних земель. Відтак щорічно мільярди євро інвестуються в молодь, тому німці мають найпотужнішу економіку на континенті.

Велика Британія не має подібного до німецького про-

рівні. При цьому 85% фінансування молодіжної політики здійснюють місцеві бюджети. Півмільярда євро на 1,5 мільйона молоді — це по 350 євро на одну молоду особу. І це без урахування інвестицій в освіту!

Навіть пострадянська Естонія спрямовує в перерахунку на нашу валюту близько 14 тис. грн на одну молоду людину щороку. А в Україні разом зі скромними видатками із місцевих бюджетів сума видатків на молодіжну політику загалом складає 10 гривень на одну особу.

МІЛЬЯРД ПОРОШЕНКА

У бюджеті України на 2019 рік закладено мільярд гривень на фонд, створений урядом відповідно до указу президента Порошенка (конституційність такого указу — окрема тема).

Йдеться про «Фонд президента України з підтримки

Дії путінської Росії в районі Керченської протоки мало чим відрізняються від поведінки сомалійських піратів в Аденській затоці. І ті й інші блокують торгові судна, захоплюють кораблі й полонять екіпажі. Ось тільки сомалійці роблять це з метою наживи й не приховують своїх мотивів, а росіяни — заради роздування імперських амбіцій із заламуванням рук та зітханнями про повагу до закону й про те, що світ ополчився проти «скрепних». Виконує соло в цьому хорі цинічних брехунів карлик всея Росії, який, закотивши свої білясті очі, нахабно заявляє про те, що судноплавству в Чорноморсько-Азовському регіоні Керченський міст і Росія зокрема не заважають, а українські моряки — не військовополонені, а всього лише затримані.

Пряма російська агресія проти України в морі, схоже, підштовхує цивілізований світ до конкретних дій. Так, на тлі прийняття в Генасамблеї ООН «Кримської резолюції» в порт Одеси зайшов британський військовий корабель.

Судно гідрографічної розвідки Королівського військово-морського флоту HMS Echo (H87), яке увійшло в Чорне море через Босфор, стало першим кораблем військ НАТО, який зробив візит із чітко сформульованою метою — задля демонстрації підтримки України і забезпечення вільного мореплавства в Азовському регіоні. Варто зауважити, що HMS Echo призначений для проведення розвідки на підтримку підводних човнів і десантних операцій і здатний передавати адаптовану інформацію практично в режимі реального часу. Озброєння корабля складається з трьох шестиствольних кулеметів M134 Minigun (боєприпас 7,62 мм), двох зенітних скорострільних гармат «Ерлікон» калібру 20 мм й чотирьох великокаліберних кулеметів.

Поява корабля, який раніше не заходив в акваторію Чорного моря, є знаковою подією. Адже термін його прибуття був перенесений на

більш ранній строк у зв'язку із захопленням українських суден Росією у Керченській протоці. Велика Британія, незважаючи на всі складнощі, пов'язані з Brexit, показує вчергове, що слово своє тримає. Ще у вересні міністр оборони цієї країни Гевін Вільямсон, фактично передбачивши події в Керченській протоці, заявив про посилення Королівського флоту в Чорному морі. Тому військово-гідрографічне судно, яке за час візиту, найімовірніше, зробить усі необхідні заміри й розрахунки в акваторії, — лише

перший привіт від Туманного Альбіону. І перешкодити йому в нейтральних водах передати інформацію ніхто не може. Тим паче Росія. А слідом за британським судном-розвідником у порту Одеси час від часу з'являтимуться й інші.

Якщо ж згадати, що Велика Британія розширює програми підготовки наших військових і має намір відправити в регіон свою морську піхоту, допомога Лондону Україні справді неоціненна.

до країни-агресора союзники України застосують старий геополітичний прийом, який остудив запал Німеччини після завершення Першої світової. Велика Британія та інші країни НАТО впливатимуть

Чорноморсько-Азовському регіоні кораблями НАТО та ОБСЄ.

Найімовірніше, кораблі наших союзників розташовуватимуться в одній із чорноморських країн НАТО, наприклад у румунській Констанці, на незначній віддаленості від Одеси. Періодично судна навідуватимуться до Південної Пальмири, щоб наочно продемонструвати Кремлю всю серйозність намірів. Утім, враховуючи оснащеність суден Альянсу, російські кораблі, які проявлятимуть агресію, в подальшому навіть не зможуть вийти з портів приписки.

Однак і Україні не слід дрімати на печі. Нам потрібно посилювати власну військово-присутність у Чорноморсько-Азовському регіоні та відпрацьовувати свої дії для проходження суден із метою мінімізації втрат.

Антоніна МІРОШНИЧЕНКО

НАЙІМОВІРНІШЕ, ДО КРАЇНИ-АГРЕСОРА СОЮЗНИКИ УКРАЇНИ ЗАСТОСУЮТЬ СТАРИЙ ГЕОПОЛІТИЧНИЙ ПРИЙОМ, ЯКИЙ ОСТУДИВ ЗАПАЛ НІМЕЧЧИНИ ПІСЛЯ ЗАВЕРШЕННЯ ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ. ВЕЛИКА БРИТАНІЯ ТА ІНШІ КРАЇНИ НАТО ВПЛИВАТИМУТЬ НА РОСІЮ ЗА ДОПОМОГОЮ СВОЄЇ ПРИСУТНОСТІ В РЕГІОНІ

А якщо Сенат США ухвалить резолюцію про проведення «жорсткої операції» зі звільнення Керченської протоки для навігації, Путін матиме блідий вигляд.

Однак навряд чи це станеться скоро. Найімовірніше,

на Росію за допомогою своєї присутності в регіоні.

Навряд чи місцем постійного базування кораблів Великої Британії й США стане Одеса. Та й не потрібно це, попри наші мрії про супровід українських суден у

Культура гармонії — правила розвитку людства

У добу інформаційних технологій, коли мешканці різних країн на планеті Земля мають можливість спілкуватися безперешкодно, людство, поважаючи самобутність кожного народу й знайшовши те, що об'єднує всіх, нарешті може досягти гармонії.

Минулого тижня в Національній академії наук України відомий китайський філософ, культуролог, голова постійного Комітету з питань екологічної культури ООН, керівник Дослідницького інституту культури гармонії Пекінського університету Ван

Ге презентував свою книгу «Роздуми про культуру гармонії» в українському перекладі.

На думку китайського філософа, розвиток людської цивілізації зумовили три фактори. Перший із них — взаємопоміч. Другий — виникнення завдяки взаємопоміч і комунікації основоположних почуттів: співчуття, любові й гуманізму як найвищого вияву любові. Третій — розвиток мозку, а також мовлення, що надалі дало людині можливість вибудовувати причинно-наслідкові зв'язки і здійснювати решту логічних операцій.

«Тобто взаємодопомога, гуманізм, любов до ближнього й логіка стали правилом виживання людини в первісному суспільстві», — повідомив Ван Ге під час презентації своєї праці, заснованої на багаторічній лікарській практиці.

Однак історичний розвиток у подальшому призвів до роздробленості людства за різними ознаками. Тоді

суспільство почало ділитися на класи, групи, касты, а пізніше — культури.

Згідно з дослідженнями ЮНЕСКО, на планеті існує близько 2400 різних культур, кожна з яких співвіднесена з певним народом. Результат їхнього розвитку залежав від природних умов життя та інших чинників.

«Кожен із 2400 народів має свою культуру. Однак їхня природа в чомусь подібна. Їх об'єднує культура гармонії, яка властива кожному народу. В її основі — знайти щось спільне, що об'єднує нас, і поважати інше — специфічне й автентичне, що характеризує кожного з нас», — зазначив Ван Ге.

Він підкреслив, що баланс між своєрідним і спільним на основі любові, співчуття й логіки є головним правилом культури гармонії.

Філософ звернув увагу на те, що в епоху інформаційних технологій люди, по суті, створили новий світ — світ без кордонів. Вони існують у загальному просторі, не розділеному на країни. Ідея Ван Ге полягає у відборі й навчан-

ні по 100 дітей у віці до шести років, що представляють кожен народ, із метою їхнього виховання в культурі гармонії. Ввібравши в себе нові ідеї, вони, повернувшись у своє середовище, нестинуть культуру гармонії далі.

«Як показує практика, всього лише за три покоління — а це близько 90 років — можна змінити загальний культурний клімат усієї планети. Втілення гармонії — це людська мрія, це обов'язкова умова для розвитку людства», — підсумував Ван Ге.

До слова, «Роздуми про культуру гармонії» українською мовою стануть першим виданням книги китайського філософа в Європі. Замовниками її перекладу є Національна академія образотворчого мистецтва та архітектури і фонд культурних ініціатив ARTHUSS у рамках заходів із відзначення 100-річчя НАН України та з нагоди офіційно проголошеного Року Китаю в Україні в 2019-му.

Барбара ПОЛУНИЧНА

Ніколас Мадуро докладає все більше зусиль, щоб приховати зростаюче неприйняття боліваріанського режиму міжнародним співтовариством. Одним із останніх кроків стало прибуття в Каракас групи російських літаків, у тому числі двох Ту-160, здатних нести ядерну зброю, для участі в спільних тренуваннях.

Мадуро використовує зацікавленість Москви в тому, щоб створити в Карибському басейні точку опори на противагу США, своєму давньому геостратегічному противнику.

«Прибуття літаків відображає волю Росії підтримати своїх союзників, особливо якщо ця підтримка спрямована проти США», — заявив провідний науковий співробітник з питань безпеки і оборони в Королівському інституті Елькано Фелікс Артеага.

Між Росією і Венесуелою діє угода про співробітництво, яка передбачає надання військової допомоги. Згідно з різними джерелами, раніше обидві країни проводили такого роду тренування один чи два рази. Для Венесуели, як стверджує Артеага, «ці тренування важливіші, оскільки вони показують внутрішній опозиції і противникам режиму за кордоном, що владі є до кого звернутися по допомогу, якщо раптом буде здійснена спроба повалити її за допомогою сили».

Держсекретар США Майк Помпео різко відреагував на прибуття російських літаків, заявивши, що «два корумпованих уряди розбазарюють державні кошти і пригнічують свободи, тоді як народ страждає».

Але Росія не єдина країна, яку Мадуро хоче представити світу як свою надійну опору. Тісні відносини пов'язують його з Кубою, Іраном, Китаєм і Туреччиною. Всі вони тією чи іншою мірою виявляють ворожість до США.

Тегеран оголосив про відправлення двох або трьох кораблів із вертольотами на борту в похід до берегів Венесуели, який може тривати п'ять місяців. Як би там не було, але військово-співробітництво з Іраном «більше декларативне, ніж реальне», — уточнює Артеага. На його думку, заяви стають агресивнішими, коли Іран відчуває себе в ізоляції, саме це відбувається зараз, після виходу США з ядерної угоди 2015 року.

«Співпраця носить скоріше політичний чи енергетичний, ніж військовий характер», — вказує він.

Повідомлення про відправку групи бойових кораблів без зазначення конкретної дати, за твердженням експерта, імовірно має на меті дезінформувати свою і світову громадськість про реальний масштаб військової співпраці.

З Китаєм справи складаються інакше.

«Країна з найбільшим населенням у світі вже надала Венесуелі креди-

КОНТЕКСТ

Партнери боліваріанського режиму

РОСІЯ. Нещодавно група російських літаків приземлилася в Каракасі для участі в спільних військово-повітряних тренуваннях. В її складі були два бомбардувальники Ту-160, здатні нести ядерну зброю, військово-транспортний літак Ан-14 і пасажирський Іл-62.

ІРАН. Військово-морські сили країни повідомили про те, що в найближчому майбутньому два або три кораблі зі спеціальними вертольотами на борту вирушать у похід тривалістю до п'яти місяців.

КИТАЙ. Мадуро відвідав Китай у вересні, щоб отримати фінансову допомогу. Китай випереджає РФ за

обсягами поставок озброєння Венесуелі.

КУБА. Головний союзник чавістів з моменту зародження самого режиму. Кубинські військові широко представлені серед вищого військово-командування Венесуели.

ТУРЕЧЧИНА. Президент Туреччини Реджеп Ердоган здійснив несподіваний візит до Венесуели на початку цього місяця. Попри те, що Туреччина входить до НАТО, вона все більше відмежується від США, розвиваючи при цьому свою оборонну промисловість. Саме цим пояснюється зміцнення її зв'язків із Каракасом.

тв на 62 мільярди доларів, які погашатимуться поставками нафти. Це більше половини того, що Піднебесна надала всій Латинській Америці за той самий період», — уточнює старший науковий співробітник Королівського інституту Елькано.

Хоча Пекін і скаржився на несплату, контроль над зовнішнім боргом Венесуели (четверта частина) забезпечує йому привілейоване становище щодо як уряду Мадуро, так і будь-якого наступного.

«Крім усього іншого, — підкреслює Артеага, — подібні домовленості не прозорі і сприяють корупції, а це дозволяє Китаю використовувати в своїх інтересах чиновників режиму, включно з військовими, які керують окремими галузями економіки і енергетики країни».

На його думку, це може пояснити, чому Китай став головним постачальником зброї до Венесуели, відтіснивши на друге місце Росію, і чому

він постачає бронемашини та засоби для розгону демонстрацій.

До цієї гри друзів долучилась і Туреччина. Анкара допомагає чавістам вижити в умовах міжнародних санкцій. Беручи венесуельське золото, вона виступає як альтернатива Швейцарії.

«Плани посилення турецького впливу в інших країнах нагадують плани розширення китайської присутності в Африці, і ось тепер Туреччина взялася за Латинську Америку», — підкреслює Фелікс Артеага. Домовленості з Венесуелою стосуються в основному економічної і військової галузей, оскільки Туреччина зацікавлена в розширенні ринків збуту своєї військової продукції в майбутньому.

Мануель ТРИЛЬЙО

ABC.es, Іспанія
(Матеріал публікується зі скороченнями)

Протести в Угорщині — передчуття кінця прем'єрства Орбана

Так званий «закон про рабство» змусив вийти на вулиці тисячі угорців. Однак найбільші побоювання викликає те, як на протести реагує офіційний Будапешт.

Існує думка, що прем'єр-міністр Угорщини Віктор Орбан на додачу до неабиякого владного інстинкту має чудовий нюх на важливі теми, які можуть зіграти йому на руку. І справді: за останні кілька років цьому можна знайти чимало прикладів. Найвідоміший із них — це використання міграційної кризи у власних цілях. Те, як Орбан обіграв цю тему, забезпечило йому рекордну підтримку населення країни і дозволило отримати інструмент впливу на політику ЄС, який не можна недооцінювати.

Втім, реакція угорського уряду на нішню хвилю протестів у власній країні змушує засумніватися в політичному чутті Орбана. Тисячі людей щодня виходять на демонстрації проти так званого «закону про рабство», який різко підвищує максимально допустиму кількість понаднормових годин роботи. Невдоволення громадськості викликали й інші антидемократичні закони і порядки в країні.

Хоча сам прем'єр поки що не висловлювався на тему демонстрацій, його соратники і близькі друзі, а також підконтрольні йому ЗМІ люто напали на всіх, хто виходить на вулиці або ж у тій чи іншій формі підтримує протести. При цьому вони називають протестуючих «провокаторами», «агентами Сороса», «іноземними кримінальними злочинцями», «друзями мігрантів», «агресивною меншістю».

На використання подібних ярликів повинен був дати дозвіл сам Орбан, адже в Угорщині жодна більш-менш важлива подія не відбувається без його схвалення.

Те, яким чином прихильники Орбана таврують своїх супротивників, лише ще більше підіграє протести. Можна з подивом констатувати, що в абсурдності своїх звинувачень угорський уряд сам себе перевершив. Але саме в цьому і полягає логіка системи Орбана. І саме це і викликає тривогу.

Уважний спостерігач не може не помітити того факту, що Орбан все рідше говорить про демократичну конкуренцію як необхідну умову для загального добробуту і відповідального, стабільного управління країною. Замість цього на перший план у його риторичі все частіше виходить примарна боротьба життя і смерті, війни і миру, добра і зла, світла і тіні.

При цьому форма непомітно стала змістом. Угорський прем'єр крок за кроком ліквідував механізми, які дозволяли здійснювати контроль над владою, або ж принаймні суттєво обмежив їхню дію.

Угорський філософ Гашпар Міклош Тамаш вже давно попереджав про те, що Орбан ніколи не віддасть владу добровільно. Сьогодні багато угорців також вважають, що їхнього прем'єра вже не можна змістити демократичним способом, що це можливо лише силовим шляхом. І надії на те, що Орбан змінить свій конфронтаційний стиль правління, практично немає...

Кено ФЕРЗЕК,
DW (Німеччина)

ДЕРЖСЕКРЕТАР США МАЙК ПОМПЕО РІЗКО ВІДРЕАГУВАВ НА ПРИБУТТЯ РОСІЙСЬКИХ ЛІТАКІВ У КАРАКАС, ЗАЯВИвши, ЩО «ДВА КОРУМПОВАНИХ УРЯДИ РОЗБАЗАРЮЮТЬ ДЕРЖАВНІ КОШТИ І ПРИГНІЧУЮТЬ СВОБОДИ, ТОДІ ЯК НАРОД СТРАЖДАЄ»

Джейсон Момоа став знаменитим завдяки культовому серіалу «Гра престолів». У цьому телефільмі він виконав роль Кхала Дрого, чоловіка матері драконів Дейнеріс. Доля цього актора була вирішена — він просто приречений стати зіркою! І справа тут навіть не стільки в акторському таланті, скільки у всепоглинаючій харизмі. Таким магнетизмом не володіють Брюс Вілліс, Бред Пітт і Пірс Броснан разом узяті. Тож Момоа з одного боку пощастило. З іншого — не дуже: з такими приголомшливими природними даними йому дістаються досить посередні ролі. Доказом тому є фільм «Аквамен».

Це чергова картина із «Всесвіту DC», яка оповідає про життя супергероя Аквамена — Артура Каррі (Джейсон Момоа). Його мати Атланна (Ніколь Кідман) була королевою Атлантиди. Її хотіли силоміць видати заміж, але Атланні вдалося втекти просто з весілля. Зранена втікачка втратила свідомість, і її прибило до морського берега. Жінку знайшов і дав притулок у себе вдома доглядач маяка Томас Каррі (Темуера Моррісон). Звичайно ж, згідно з класикою жанру ці двоє покохали одне одного. Атланна навіть народила сина Артура. Але щастя не могло тривати вічно, і королеву відшукали підводні вартові. Героїня Кідман змушена була залишити свою земну сім'ю...

Далі нам показують вже дорослого Артура-Аквамена. Він може дихати під водою і обдарований неймовірною швидкістю та силою. І наступні дві години екранного часу він протистоятиме підводному узурпатору влади — своєму молодшому братові Орму (Патрік Вілсон). А допомагатиме йому морська королівна Міра (Ембер Хьорд).

Чесно кажучи, переказувати фабулу картини настільки ж нецікаво, наскільки і дивитися її. Сюжет являє собою нудний квест. Але на весь фільм є пара-трийка непоганих сцен — наприклад, битва на Сицилії. А решту часу раз у раз зітхаєш від нудьги і пориваєшся піти з кінозалу. Але все ж заради Джейсона Момоа залишаєшся

«АКВАМЕН»: Відпливай і не повертайся

— в надії на те, що хоча б фінал фільму буде гідним. На ділі ж бачимо щось на зразок завершальної сцени з останніх «Піратів Карибського моря».

Сценарій картини загалом страшенно примітивний. А вже скількох ляпів припустилися, і порахувати складно. «Аквамен», безумовно, — фільм-атракціон. Але картинка аб-

солютно не приваблює і не вражає.

Режисером проекту став Джеймс Ван, який зняв сьомий «Форсаж», друге «Закляття» і «Пилу»... І ось йому довірили супергеройський блокбастер. Зі своєю роботою він не впорався. Як і майже весь акторський склад. Момоа, незважаючи на свою харизму, був немов затиснутий у лещата. Ймовірно, він сам розумів, в яку історію вплатився. Дивлячись на обличчя Ембер Хьорд і Патріка Вілсона, взагалі здавалося, що їх силоміць нагодували лимонами... Що ж до Ніколь Кідман... Останнім часом вона здає, і її ім'я в титрах — все одно що чорна мітка для фільму.

Насправді здає сама кінофраншиза DC: із часів «Загону самогубців» не вийшло жодного пристойного фільму. «Ліга справедливості» увігнала в ступор, а «Чудо-жінка» буквально добила... Тепер ось «Аквамен» нас «порадував». Єдина надія на сольний проект про Джокера і Гарлі Квінн... Якщо цей комікс не буде екранізований, то DC просто піде на дно. Адаже не варто забувати, що в наступному році Marvel презентує фінальну частину «Месників»... Це буде справжня подія в супергеройському світі, і прем'єра напевно обернеться болючим ударом по кінофраншизі DC! Тож їм треба щось робити!

ЧЕСНО КАЖУЧИ, ПЕРЕКАЗУВАТИ ФАБУЛУ КАРТИНИ НАСТІЛЬКИ Ж НЕЦІКАВО, НАСКІЛЬКИ І ДИВИТИСЯ ЇЇ. СЮЖЕТ ЯВЛЯЄ СОБОЮ НУДНИЙ КВЕСТ. АЛЕ НА ВЕСЬ ФІЛЬМ Є ПАРА-ТРИЙКА НЕПОГАНИХ СЦЕН

Холодне серце Грінча ще раз відтане

У 1957 році американський дитячий письменник Доктор Сьюз (Теодор Зойс Гайзель) опублікував казку під назвою «Як Грінч вкрав Різдво», що оповідає про злого зеленого чоловічка, який ненавидів свята. У 1966 році цю повчальну історію перетворили на мультфільм. А в 2000-му компанія Universal Pictures випустила сімейну комедію з Джимом Керрі «Грінч — викрадач Різдва».

Відтоді кіномани всього світу раз на рік неодмінно згадували історію про злого відлюдка. Згадала і Universal: у компанії вирішили, що потрібно випустити ще один мультфільм про нього. Так з'явився новий «Грінч».

...Містечко під назвою Ктовіль готується до Різдва. Цього року видано указ, згідно з яким святкових прикрас та ілюмінацій повинно бути втричі більше, ніж завжди. Городяни із задоволенням займаються передсвятковими приготуваннями: прикрашають ялинки, будинки і площі, готують один одному подарунки і ретельно продумують різдвяне меню. Один тільки відлюдник Грінч,

який мешкає в печері на високій горі, не радіє з прийдешніх урочистостей. Головний герой настільки роздратований всією цією метушнею, що разом зі своїм вірним песиком Максом вирішує вкрати у людей Різдво.

Отже, в Святвечір він у костюмі Санта-Клауса грабує будинки городян, забираючи всі подарунки. Всі ці гарні коробочки з бантиками він збирає у величезний мішок, який має намір демонстративно скинути зі скелі. Він нещадний і не налаштований змінювати плани. Ось тільки маленька Сінді Лу зробить так, що холодне серце Грінча відтане...

Режисери Яроу Чейні, Скотт Мосье і сценаристи Майкл Лесьер, Томмі Свердлоу приготували глядачам справжній різдвяний подарунок. Їхній «Грінч» вийшов насправді неймовірним. Хоча сюжет анімації досить простий, але її творці з лишком компенсували цей недолік емоціями, які виникають під час перегляду.

Нова адаптація старої казки дуже зворушлива і повчальна. Однак тут немає ніякого моралізаторства, а є лише оголені почуття. До того ж нові-старі персонажі виявилися більш привабливими і багатограними, ніж представлені нам у 1966-му і 2000 ро-

ках. Та й гумор у новій анімації дуже вишуканий і добрий.

Але найголовніше те, що святкова атмосфера мультфільму буквально заражає. Хочеться негайно дістати іграшки з гірляндою і заходитися прикрашати ялинку. А ще швиденько замісити тісто, поворожити над глазурю і різноманітними помадками і спорудити пару-тричку пряникових будиночків. Зварити глінтвейн або ж егг-ног... Поставити на підвіконня пуансетію (різдвяну зірку), загорнутися в теплий плед і чекати появи Санта-Клауса.

Адаже не так часто нам презентують хороші різдвяні мультфільми. Якщо покопатися в пам'яті, то згадаємо класичну «Різдвяну історію», таємничий «Полярний експрес», романтичне «Холодне серце», авантюру «Секретну службу Санта-Клауса» і загадкових «Хранителів снів». І анімація «Грінч» прекрасно вписується в цей ряд. Цей мультфільм призначений не для разового перегляду. Він буде актуальний кожного Різдва!

Сторінку підготувала Євгенія ПРОРИВАЙ

Головний редактор — Анна СПІВАК, відповідальний секретар — Олексій СОКУР

Редакція: м. Київ, бул. Лесі Українки, 26

Пишіть на адресу: ТзОВ «Структура ІТ», а/с 155, м. Київ, Україна, 04080

Засновник та видавець: ТзОВ «Структура ІТ» Тел.: (044) 359-04-54 e-mail: gazetavv@i.ua

Газету надруковано ТзОВ «Мега-Поліграф» 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14

Замовлення № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

Наклад 10 386 прим.

Передплатні індекси: 23115 (рос.), 49450 (укр.)

При використанні публікацій посилання на газету «ВВ» обов'язкове.

Відповідальність за зміст рекламних матеріалів несе рекламодавець.

